

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

15. 08. 2022 - 21. 08. 2022

motto týdne:

„ Bůh je má spása.“

PONDĚLÍ 15. 08. slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1 Kor 15,20-27a; Žl 45,10b.11a+12a.16; Lk 1,39-56

Komentář: **Zj 11,19a;12,1.3-6a.10ab**

Podobně jako žena oděná sluncem je církev těhotná Kristem. Kéž jeho poselství na přímluvu jeho Matky dobře neseme!

ÚTERÝ 16. 08. sv. Štěpána Uherského

Mt 19,23-30; Žl Dt 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab Komentář: **Ez 28,1-10**

Vždy špatně skončí, když se lidé staví na Boží místo. V minulém století jsme se o tom přesvědčili. Platí to ovšem i pro mě a v maličkostech...

STŘEDA 17. 08. sv. Myrona, kněze a mučedníka

Mt 20,1-16; Žl 23,1-3a.3b-4.5.6 Komentář: **Ez 34,1-11**

Pastýř, který nesleduje a nevidí přání svého Pána, ale jde za vlastní seberealizaci, se nesmí divit, že mu Pán stádce odejme. Jsem ochoten pochopit znamení doby a vstoupit na nové cesty, je-li to zapotřebí?

ČTVRTEK 18. 08. sv. Heleny, císařovny

Mt 22,1-14; Žl 51,12-13.14-15.18-19 Komentář: **Ez 36,23-28**

Pán sám projeví svou moc! S naším kamenným srdcem toho moc nezvládneme. Neohrožuje mé svědectví právě ztráta lidskosti?

PÁTEK 19. 08. sv. Jana Eudese, kněze

Mt 22,34-40; Žl 107,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Ez 37,1-14**

Pádná odpověď i pro mě, když mi svědomí něco vyčítá: milovat Pána opravdu celým srdcem, a druhé jako sám sebe! Ne méně, ale ani ne víc...

SOBOTA 20. 08. památka sv. Bernarda, opata a učitele církve

Mt 23,1-12; Žl 85,9ab+10.11-12.13-14 Komentář: **Ez 43,1-7a**

Příslib Jeho přítomnosti se naplňuje v církvi. On vchází branou, která je pro něj otevřená, i když je město opevněné.

21. neděle v mezidobí - Cyklus C 21. 08. 2022

Dnešní neděle nás nevybíravě staví před Ježíšovu otázku, zda nepatříme k těm, kteří berou víru, spásu, Boha jako samozřejmost. Víra je žitý vztah.

Snadno se může stát, že „konzumní křesťanství“ pro Boha nebude dostačujícím. Modleme se za naši víru...

1. ČTENÍ

Závěr knihy proroka Izaiáše (6. stol. př. Kr.) je zaslíbením Hospodinovy spásy nejen pro Izrael, ale pro všechny národy! To je do té doby v Izraeli nezvyklé téma! Předchází mu však trest pro všechny, kteří jednají nečistě. Náš text na tuto výtku přímo navazuje.

Iz 66,18-21

Toto praví Hospodin: „Znám jejich skutky a jejich myšlenky. Přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Přijdou a uží mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachrání, k národům Taršíše, Putu, Ludu, Mešechu, Rošu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, k těm, kteří o mně neslyšeli mluvit a neviděli mou slávu. Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na koních, na vozech, na nosítkách, na mezcích a na dromedárech na mou svatou horu do Jeruzaléma – praví Hospodin – jako když synové Izraele přinášejí v čistých nádobách dary do Hospodinova domu. A také z nich si vezmu kněze a levity“ – praví Hospodin.

ŽALM 117

Nejkratší žalm patří mezi centrální texty knihy žalmů. Oslovení „všichni lidé“ označuje také nás. Zareagujeme na vyřčenou výzvu?

Odpověď: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.

Chvalte Hospodina, všichni lidé, – oslavujte ho, všechny národy. Neboť
mocně vládne nad námi jeho milosrdenství – a Hospodinova věrnost trvá navěky.

2. ČTENÍ

List v první části vysvětluje význam Ježíšova kněžství a ve druhé (od 11. kapitoly) se zřejmě obrací na ty, kteří nějak rezignují na víru. Z kontextu listu je zřejmé, jak moc autorovi leží na srdci posluchači a jak je burcuje, aby jim víra nezevšedněla.

Žid 12,5-7.11-13

Bratři! Zapomněli jste, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: „Když tě Pán vychovává, můj synu, neber to na lehkou váhu, ani neklesej na mysli, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlehá každého, koho uznává za svého syna.“ V té kázni vytrvejte! Bůh s vámi jedná jako se svými syny.

Vždyť kterého syna otec nekárá?

Pokud ovšem taková přísná výchova trvá, nezdá se radostná, nýbrž bolestná, ale potom to nese těm, kdo jí prošli, ovoce míru, totiž spravedlnost. Posilněte proto ochablé ruce a klesající kolena. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, ale spíše uzdravil.

EVANGELIUM

Od verše 9,51 sledujeme Ježíše na poslední cestě do Jeruzaléma, kde ho čekají události Velikonoc. Pán v našem textu neodpoví na otázku přímo, ale motivuje posluchače k jednání. Čtenář se snadno zastaví u prvních slov úryvku, je však důležité zaslechnout důraz na závěrečná slova o záchraně pohanů.

Lk 13,22-30

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: ‘Pane, otevři nám!’, odpoví vám: ‘Neznám vás, odkud jste.’ Tu začnete říkat: ‘Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!’ Ale on vám odpoví: ‘Nevím, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali nepravostí!’ Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“

K ZAMYŠLENÍ

Nedávný proces synodality přinesl do církve zajímavé pohledy na současné prožívání víry. V jednom závěrečném dokumentu se píše: „Dobrovolně stranou zůstávají „nedělní křesťané“, kteří větší zapojení nehledají (konzumní křesťanství). Není to většina?“ Ježíš v evangeliu mluví k židům, kteří víru v Boha praktikují. Jim říká podobenství s úzkou branou. Dnes stojíme v jejich situaci my. Také na nás se Pán obrací. Nejde o hrozby a výčitky, ale o vytržení ze zajetých kolejí formalismu. Možná právě dnes je čas svoji víru probudit, zajímat se a ptát. Teď je tu Pán blízko a je připraven nás vést k bráně do života.

sv. Bartoloměj (Bartholom, Apostolus)

Narodil se v Káni Galilejské a Ježíšem byl označen jako pravý a bezelstný Izraelita. Stal se apoštolem a po seslání Ducha svatého hlásal evangelium na více místech. Posledním byla Arménie, kde mu byla z těla stažena kůže, načež byl popraven. Bartolomějovo vyznání následovalo po rozhovoru, při němž on poznal, že Ježíš ho miloval již dávno před tím. Totéž poznání mohu zakusit při vnitřní modlitbě, kterou ukončím vyznáním jako Bartoloměj. Budu se však snažit i to, aby Ježíš mohl být spokojen s mým životem, který má být svědectvím pro druhé.